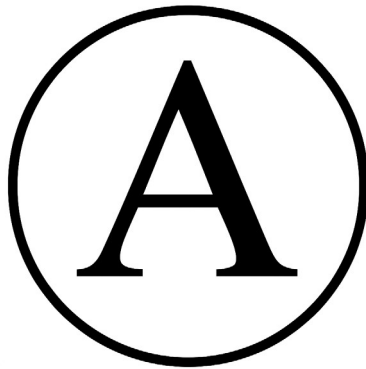

ANDERSEN I ODENSE

At begynde H.C. Andersens alfabet med A må næsten føre os til hans begyndelse: barndommen i Odense. Født den 2. april 1805 i et lille hus i byens fattige kvarterer, voksede H.C. Andersen op i en verden, der var både trang og drømmende.

Hans far, Hans Andersen, var skomager med litterære interesser og et fritænker-sind, mens moderen, Anne Marie Andersdatter, var vaskekone, dybt forankret i folketroen. Denne blanding af fattigdom, fantasi, eventyrlyst og overtro kom til at præge H.C. Andersens liv og forfatterskab dybt.

Odense var dengang en provinsby med små gader, håndværkere, markeder og et rigt, mundtligt fortællermiljø. H.C. Andersen oplevede tidligt kontrasten mellem byens socialt snævre rammer og de store verdener, han fornemmede i bøger, teater og fantasi. Hans skolegang var ujævn; han var ofte uden for kammeraternes fællesskab, men fandt til gengæld trøst i egne historier og improviserede teaterstykker.

Selvom han forlod Odense som 14-årig for at søge lykken i København, forsvandt byen aldrig fra hans indre landskab. I flere eventyr og erindringsskrifter vender han tilbage til barndommens gader, mennesker og stemninger.

For H.C. Andersen blev Odense ikke blot et geografisk sted, men et reservoir af billeder og stemninger, som han trak på hele livet – et sted, hvor drømmen om at blive noget større end ens omstændigheder første gang tog form.

I A–Å-serien over H.C. Andersens liv og tænkning står ”H.C. Andersen i Odense” som et udgangspunkt: et billede på, at selv de mest beskedne begyndelser kan rumme spiren til en verdenshistorie.